

UNIVERSITY OF BELGRADE - FACULTY OF PHILOLOGY

Doctoral academic studies

APPLICATION
of the topic of the doctoral dissertation

INFORMATION ABOUT THE CANDIDATE

Name (name of one parent) and surname of the candidate:

UMAR ABUBAKAR SADIQ

Date and place of birth (municipality, city, country):

31.3.1982. Azare, Bauchi, **Nigeria**

Candidate's home address:

Address of the candidate at work:

Candidate's home phone number:

Applicant's mobile phone:

Applicant's e-mail address:

sadiqu2019@gmail.com

Phone number of the candidate at work:

Click to start entering text.

UNDERGRADUATE

Name and headquarters of the faculty where the candidate completed his undergraduate studies:

Faculty of Art Department of English Education University of Maiduguri Borno State Nigeria

Acquired academic title of the candidate after completing basic studies:

Bachelor of Art in English Education

Graduation year:

2014.

MASTER'S (or MASTER'S) STUDIES

Name and headquarters of the faculty where the candidate completed his master's or master's studies:

Faculty of Arts Department of English and Literary Studies University of Nigeria Nsukka

Topic of master's thesis:

Gender conflict in Zaynab Alkali's *The Stillborn and The Virtuous Woman*

Acquired academic title after completed master's or master's studies:

Master of Art in English Literature

Year of defense of master's or master's thesis: 2019.

DOCTORAL DISSERTATION

Full title of the proposed topic of the doctoral dissertation:

Chinua Achebe: A Critical Analysis of Cultural Heritage in novels *Things Fall Apart* and *Arrow of God*

Scientific fields to which the topic of the doctoral dissertation mainly belongs:

(one of the scientific fields for which the Faculty is home must be specified - philological sciences; librarianship; cultural sciences and communication studies)

Philological sciences

Narrower scientific fields to which the topic of the doctoral dissertation belongs:

(the list of narrow scientific fields can be found in Article 12 of the Statute of the Faculty)

English studies, African studies

Areas of research to which the topic of the doctoral dissertation belongs:

(e.g. Serbian/English/Russian language, Serbian/English/Russian literature, phonology, syntax, discourse analysis, natural language processing, versification, narratology, comparative studies, etc.)

Modern African Literature

Language in which the dissertation will be written and defended:

(if the thesis is not written in Serbian, the candidate submits the application form, explanation and biobibliography both in Serbian and translated into the language of the thesis)

English language

DOCTORAL DISSERTATION MENTOR'S PROPOSAL

Name and surname of the mentor:

Zoran Paunović

Title:

Full professor

Faculty or institution:

Faculty of Philology, University of Belgrade

Narrower field of scientific research work:

English

Works of the mentor from the narrower scientific field to which the topic of the proposed dissertation belongs that qualify him for mentoring (at least 5 works):

1.	Paunović, Z. (2017) Prozor u dvorište (Eseji o angloameričkoj i srpskoj književnosti), Geopoetika, Beograd, Прозор у двориште (Есеји о англоамеричкој и српској књижевности), Геопоетика, Београд, 230 стр. M42
2.	Paunović, Z. (2019). The Unexpected Emerging of Luzitaniya. Literary Links of Matica srpska 2-3/2018: 223-225. M24

3.	Paunović, Z. (2019). The Unexpected Emerging of Luzitaniја. Literary Links of Matica srpska 2-3/2018: 223-225. M24
4.	Пауновић, З. (2020). Драгоцени плодови преводилачког рашчитавања. Зборник Матице српске за књижевност и језик 68(2): 736-738. M24
5.	Paunović, Z. (2020). Miloš Crnjanski and English Literature. Literary Links of Matica srpska 6-7/2020: 101-115. M24

The proposed mentor confirms with his signature that he accepts mentoring on the proposed topic, and that he **number of doctoral dissertations** which are in the process of development or approval where the mentor is currently _____.

Date of acceptance of mentorship:

**Signature of the proposed
mentor**

26.11.2024.

CANDIDATE NOTE

Click to start entering text.

With the Application, the candidate submits:

1. completed form **explanations** proposal of the topic of the doctoral dissertation,
2. completed form **biobibliography** candidate,

IMPORTANT NOTE: All candidates defending their doctoral dissertation at the University of Belgrade before defense they must have one paper published or accepted for publication in a journal from the relevant list of journals in accordance with the regulations of the University of Belgrade.

3. submission of doctoral dissertation with explanation and biobibliography in electronic form as a Word document (**CD**),
4. **confirmation** that he obtained 120 ESPB at DAS,
5. certified copy **diplomas on completed basic studies**,
6. certified copy **diplomas on completed master's (or master's) studies**,
7. **birth certificate** with registered **citizenship**,
8. proof of **payment of expenses** submission of doctoral dissertation.

The applicant confirms with his signature that he has not applied for the proposed topic at another higher education institution in the country or abroad.

Name and surname of the candidate:

Umar Abubakar Sadiq

File number:

21039

Application submission date:

26.11.2024.

Candidate's signature

UNIVERSITY OF BELGRADE - FACULTY OF PHILOLOGY

Doctoral academic studies

Application of the topic of the doctoral dissertation -
DOCTORAL DISSERTATION TOPICS

Candidate data

Name and surname of the candidate:

File number:

21039

UMAR ABUBAKAR SADIQ

The working title of the topic of the doctoral dissertation

Chinua Achebe: A Critical Analysis of Cultural Heritage in novels *Things Fall Apart* and *Arrow of God*

Scientific fields to which the topic of the doctoral dissertation mainly belongs

Philological sciences

Narrower scientific fields to which the topic of the doctoral dissertation belongs

English studies, African studies

Areas of research to which the topic of the doctoral dissertation belongs

Modern African Literature

Subject of scientific research

Anglophone literature of Africa

Basic hypotheses from which the planned research is based

Cultural identity is apparent in more ways in the selected works. The most prevalent elements that coalesce in this struggle are cultural identity, modernism, tradition, and postcolonialism. The fact that researchers have not dwelt on cultural heritage in the selected texts creates a significant academic vacuum that this critical study aims to seal.

Research objective and expected results

The objectives of this study are to discuss the artistic ideological terms between the two selected works, to review the theories that will support the development of the concept in the literary fields, and ethnographies, to explore the significance of these works within African literature, ethnography, and especially for the Nigerian tenet, also to discover the representation of the external reality of Igbo society. Also, it explores how Igbo society is depicted in Achebe's selected texts and addresses the function myths in creating and molding their language and cultural identities. To analyze the factors influencing the Igbo people's acceptance of European cultures in the selected works. To clarify the reason behind 'Cow' and 'Yams', which are essential to Igbo society, and how they foster societal beliefs, Also, to demonstrate their experiences and ideas which may be universally read and contrasted epistemologically; and lastly, to make scientific and theoretical contributions to essential concerns in current African literature.

The results will demonstrate a comprehensive understanding of the artistic and ideological views presented in the two selected texts, highlighting both their similarities and differences. Furthermore, the study will provide a detail understanding of Igbo society and cultural heritage, offering nuanced insights into artistic and ideological perceptions. A critical examination of myths, cultural domination and exchange of identity formation will also be presented. Thus, this research will make significant contributions to the fields of Modern African literature and ethnography, providing new perceptions on Igbo society and culture, exploring on the complexities of cultural identity and artistic expression. These results will be of worth to academia, scholars, researchers, and students interested in Modern African literature, ethnography, and cultural studies.

The theoretical framework on which the research will be based

Literary Theory and Criticism:

Literary theory defines what it means to comprehend a work of literature. It is similar to philosophy, which addresses fundamental questions while also sustaining basic structures. It has the desire to understand everything that may be thought; it entails a constant skepticism intertwined with a variety of concerns concerning the basis of knowledge and thinking.

Also, literary theory presents other significant inquiries: What is a reader? How can reading be done? How do we get the impression that we're perceiving something? What's your reading experience like? How can we get in touch with the written material? However, similar problems arise in hermeneutic studies, such as the hermeneutics of doubt, which refers to the difficulty of interpreting a text that later will be discussed.

The issues presented above are what most literary critics would refer to as "theoretical approaches to literature." These can be divided into five categories, such as text-oriented, author-oriented, reader-oriented, context-oriented, and literary criticism or evaluation. This division implies that "literary interpretation always reflects a particular organizational, cultural, and historical background; it implies that numerous developments in literary studies are reflected through subsequent schools or parallel ones, which at times compete with each other."

Mario Klarer states that the text-oriented approach emphasizes the internal textual features of literary works. Extratextual factors related to the author (his or her biography, other works), readership (race, class, gender, age, education), or broader context (historical, social, or political conditions) were deliberately excluded from the analysis. "focuses on the text itself, basically analyzing its formal or structural features." Traditional philology, formalist-structuralist schools, especially Russian formalism, the Prague school of structuralism, new criticism, semiotics and deconstruction aim to identify fundamental trends in texts or shed light on the nature of literature.

The author-oriented approach is a type of biography-based criticism. This means that the literary material is strongly connected with the biography of the author. Such as dates, details and incidents from the author's life are juxtaposed with literary aspects from his or her writings. The goal is to identify characteristics of the author's biography that are related to writing. Mario Klarer claims that this strategy:

It tends to use psychological justifications, which gave rise to psychological literary criticism, a movement that occasionally deals with the author, but generally tends to highlight broad psychological features of the text that are not always relevant to the author. For example, characters in a text can be psychologically evaluated in real people.

The reader-oriented approach, also known as reader-response theory, "assumes that there are as many texts as there are readers". However, Mario Klarer argues: "This view suggests that a new individual 'text' emerges with each person's reading process." These approaches assume that the text instills certain standards in the reader at each stage of reading. "The prospects are either seen or left vague.

Subsequently, the word "context-oriented" "alludes to a diverse group of schools and methodologies that disregard literary texts as independent, self-contained works of art, but attempt to place them in a wider context". This may refer to the "new approach of historicism", that relies on poststructuralism and the emphasis of deconstruction on printed work and discourse, while adding a historic dimension to the consideration of literary texts.

Also, there is an autonomous movement to new historicism, known as "cultural studies." According to Mario Klarer, this literary movement analyzed various forms of human artistic expression, such as filmic graphic arts, TV advertisements, design, architecture, music, and popular culture, as part of a larger cultural totality. Mario Klarer, poses that "although gender is always at the center of attention in this school, this particular movement may be used to demonstrate how Different approaches in literary studies tend to overlap."

Nevertheless, Mario Klarer observes that literary criticism "can refer to the literary interpretation of texts as well as their evaluation". Literary awards and book reviews are usually the product of literary interpretation or evaluation.

Moreover, one more question can be asked. How does literary theory relate to history? criticism? Literary criticism is always concerned with the definition of literature. Many of the challenges presented in the subject of literature, such as those discussed in the preceding pages, are equally relevant to literary criticism. As Stephen Hale stated in one of his works, with which I agree:

Literary criticism is an offshoot of the social activity of interpretation. One reader presents his thoughts on what a particular literary work implies so that others can respond to that interpretation. A critic's specific goal may be to make value judgments about a work, convey his interpretation of a work, or offer other readers relevant historical or biographical information. In most cases, the critic's primary goal is to help the reader better understand a literary work. Critics generally engage in discourse or dispute with other critics, drawing on their perspectives to create their own arguments. Unfortunately, when critics assume that their audience is already familiar with previous criticisms, the argument can be difficult to understand.

A rough description of the material to be used and the method for its analysis

Chapter One

Introduction

The Nigerian writer Chinua Achebe once described his upbringing as occurring in "a strongly multiethnic, multilingual, multireligious, somewhat chaotic colonial situation" (Education 39). There are no better terms to describe Nigeria from the late 1800s to the present day. On November 15, Achebe was born in the little town of Ogidi in eastern Nigeria. Ogidi is one town out of the thousand provinces that comprise the homeland of the Igbo-speaking tribes. The thousand towns that make up "Igboland" don't feel the need to interfere in the affairs of their fellow Igbos because they take great pleasure in their autonomy. Whether before or after colonialism, self-government is still a source of pride for many cultures and an ideal goal. The assertion made by detractors of Igboland that Igbo speakers are "a curious nation" may have its roots in this ancestral strength. According to Education (40), anthropologists have referred to them as "stateless" while those tasked with overseeing them have labeled them "argumentative." To put it mildly, there has been much complexity in Igboland's turbulent relationship with the British, one of these administrative hosts. Thus, Achebe's linguistic constructions illustrates the interaction between the Igbo and British worlds.

The influence of Western culture, particularly American culture, has grown in global society as a result of the advancements in communication technology that have caused the world to become smaller. These cultures, which appear to prioritize improved living standards through technological advancement, dominate and inundate a diverse range of peoples. Countless individuals strive to achieve financial success while adopting what are perceived as the new, refined social norms and values—leaving behind their own cultures and customs. The significance of their ancestral cultures is overlooked in favor of contemporary fashions and innovative lifestyles. People are experiencing an identity crisis in today's globe due to various forms of migration, where they find themselves in a society that is mostly shaped by Western, American social norms, even if they are often distant from their own beginnings.

The word "culture" has a long and intricate history that has been concisely described by Raymond Williams in his informative reference to vocabulary used in the social sciences. Today, "culture" is used with two main notions. In ordinary discourse, it usually refers to "high culture," such as big opera, orchestral performances, fine art, and other exotic and pricy pursuits. In the context of academia, however, "culture" is employed as a broad term for how we behave. Edward B. Tylor's famous definition of 1871 is: "Culture or civilization, taken in its wide ethnographic sense, is that

complex whole that encompasses knowledge, belief, art, morals, law, custom, and any other capabilities and habits acquired by man as a member of society.” There are two essential points here: First, “culture” covers all aspects of belief and conduct; and, second, it is taught through social interaction, often unknowingly. It is not genetically inherited. Heritage is a major source of individual and community identity, energy, and togetherness. It is a universal process that allows humans to maintain connections with our pasts, establish our similarities with and distinctions from one another, and communicate to our children and other young people what we believe to be significant and what we believe should be a part of the future.

Thus, Cultural heritage can be defined as the legacy of physical items (cultural property) and intangible traits that a group or culture inherits from the past. Cultural heritage is a notion that provides an interaction between the past and the future with the use of unique ways in the present. These groups or communities assign significance to cultural heritage, which they safeguard in the present and bequeath for the benefit of future generations. Cultural heritage objects are symbolic. They symbolize identities in terms of culture and the natural environment. Connection to and traditional activities surrounding these artifacts create a sense of community. At the same time, the selection of which objects, monuments, or natural habitats are conserved dictates the future trajectory for diverse cultural narratives and public agreement about both the past and present.

To underscore to readers the value of preserving one's own culture and customs, it is imperative to look at the circumstances surrounding the Igbo people's adoption of a new culture in *Things Fall Apart* and *the Arrow of God*, as well as the damage of cultural heritage experienced by postcolonial subjects in the chosen texts. The aspects under investigation will shed some light on the internal erosion of culture.

Chinua Achebe depicted the Igbo tribe of Nigeria in *Things Fall Apart*, detailing their way of life both before and during the European conquest. Prior to colonization, Igbo civilization was straightforward. The strong ties of kinship within the clan were based on the people's belief in the power of gods and ancestor spirits, and agriculture was the main source of income. The Igbo people's traditional ways of life were gradually transformed by European culture during the first phase of European colonization, along with the imposition of new social norms and ideals. Chinua Achebe's "*Arrow of God*" delves into the intricacies of losing one's cultural identity within the framework of colonialism and cultural imperialism. The story centers on the life of Ezeulu, the head priest of the god Ulu, and is set in the Igbo town of Umuaro, in the eastern part of Nigeria. The book emphasizes how detrimental British colonization was to Indigenous customs and culture. Cultural degradation results from the imposition of Western values, beliefs, and practices, which weaken the indigenous way of life.

These two books have been selected for this study due to their strong correlation in terms of the factors influencing and impacts of colonization on cultural identity damage in postcolonial subjects. *Things Fall Apart* illustrates the ways in which the Igbo people have lost their cultural heritage, whereas *Arrow of God* emphasizes the negative effects of British colonization on Igbo customs and culture. There has been conflict between traditional beliefs and the new faith ever since Christianity arrived. Ezeulu demonstrates the conflict between external influences and cultural heritage by attempting to strike a balance between his religious duties and the changing environment. Okonkwo, the central protagonist in *Things Fall Apart*, was deeply anchored in and stuck to his own culture and tradition, eventually committing suicide in order to preserve his dignity and self-worth as well as his connection to his society's traditional systems. Also, in *Arrow of God*, Ezeulu's internal

conflict and eventual downfall highlight the consequences of cultural identity loss. His inability to adapt to changing circumstances exemplifies the decline of traditional Igbo culture.

Furthermore, the relationship between the specific factors determining the effects of colonization described in these two works, which have an impact on Igbo society in terms of Western culture, Thus, before the arrival of the colonial masters, Igbo life was simpler, as depicted in *Things Fall Apart*. People made a living from agriculture, and their lives were enriched by their faith in the supernatural. With the arrival of Europeans, societal structures and other things were influenced, progressively transformed, and may have even been altered beyond recognition.

Achebe's *The Arrow of God* delves deeper into the nature and quality of Igbo village life, as well as the effects of colonial power on that existence. It shows the scene twenty years later. When colonial powers working against Igbo tradition appear to have established Umuofia as the focal point of events. The novel's protagonist is Ezeulu, the top priest has numerous obligations and responsibilities within the clan. Pumpkin leaves appeared as men approached. Ezeulu is forced to clean the six villages since he failed to warn his son Oduche that putting the sacred serpent in a box was inappropriate.

Thus, Ezule has no sense of belonging anywhere, Igbo people living in today's Western-dominated society may feel trapped in the middle, in a mixed-up society where people are unable to define whose culture or background they belong to. Their position is unresolved; people face and enter a world of loss.

This study will begin with the recognition and analysis of critical challenges through African countries, such as cultural heritage and modernization, particularly for the Igbo community in Nigeria. The reading of the form used by author Chinua Achebe to expand on this fact is a condition for defining my fundamental ideas. *Things Fall Apart* and *The Arrow of God* both have a solid eloquent prominence and an intricate system of cultural connotations, which sustains the critical relevance perspectives.

Furthermore, I am going to search for subtle interpretations in the texts to further contextualize their intend subjects, as well as speculations concerning the formation of Nigerian identities (Igbo). The author under review questions the boundaries of objectivity and impartiality in data collection concerning his country, as well as the constraints of scientific technique in research. On his part, he combines and proposes anthropology and literature as possible analytical instruments.

Achebe also employs unusual language methods not just to complement his work, but to make it more relevant to the obligations he established for cultural study and representation. The author's chosen concepts shape the framework of his texts, reinforced by narratives and languages that extend over traditional documental perspectives. These texts, in my opinion, emphasize the facts of the communities they serve, which are distinguished by their linguistic diversity.

Hence, in the cause of studying these novels, I will see the possibility of expanding the conceptual analysis among ethnography, literature, and narrative, which I believe can improve Nigerian ethnography as well as Africa in general. Also, my study will revolve around the critical analysis of the selected texts and will examine the cultural heritage and social stereotypes of the Igbo society in Nigeria portrayed by the author.

Thus, to position my research topic historically and conceptually, I will undertake a literature survey on literary criticism, ethnography, fiction, social construction and representation, African literature, and particularly Nigerian literary works. I shall concentrate on Chinua Achebe using biographical details and discuss his national position in his distinct literary canons. The novel's historical and literary synopsis will also be provided.

Achebe's books, I believe, are literary ethnographies that are also morally, politically, and socially significant, making them intellectually suitable for academia. So, I would like to emphasize the relevance of comprehending the chosen works from a variety of logical and critical viewpoints.

This technique will help me recognize both the logical and intuitive realities expressed and implied in the writings. As an instance, I can bring up the question of Westernization of African reality, which is latent in Achebe's selected texts. The author demonstrates how this has altered the social, cultural, and physical structures of the African continent, prompting the research of an African world in transformation.

According to some academics, contemporary ethnography, also known as anthropology, regards phenomenological research as a social text created. Hence, it attempts to uncover the concealed necessities, such as the usage of voice, structure, and power.

The piece emphasizes the significance of new anthropology in bridging the gap between the social sciences and humanities in order to critically study literature and ethnography as forms of socially engaged textualities. Considering this viewpoint, I would like to ascribe unmistakable relevance to African works that were previously viewed as theoretically irrelevant by some social theorists.

Consequently, the current dissertation employs correlational, narrative, and analytical study methods. Finding the connotation and comprehending via creative writing. It studies and interprets literary criticism from classical to modern theorists. The method will consist of an academic study and a critical text analysis of the chosen texts.

Statement of The Problem

Scholars and critics have examined Achebe's works, but none have focused on the critical analysis of cultural heritage in Chinua Achebe's *Things Fall Apart* and *The Arrow of God*. The author has expressed in his works his concern for the predicament of his people following the arrival of European invaders into Africa. Both texts have male characters who have important roles to play. The protagonists struggle to preserve and protect their ancestral culture amidst the colonial obstacles and other factors put in their way. Therefore, cultural identity is apparent in more ways in the selected works. The most prevalent elements that coalesce in this struggle are cultural identity, modernism, tradition, and postcolonialism. The fact that researchers have not dwelt on cultural heritage in the selected texts creates a significant academic vacuum that this critical study aims to seal.

Significance of The Study

The study of a critical study of critical analysis Chinua Achebe's *Things Fall Apart* and *The Arrow of God* is very important because it will bring sufficient information on artistic ideology of the texts and theoretical contribution to essential concerns in current African literature that will address the

colonial power on cultural identity to Igbo society in Nigeria; it will also serve as data for future academic research in literature and social science, thereby contributing to the existing scholarship.

Chapter Two

Review of Related Literature

The West African Anglophone tradition serves a vital role in the history of African literature. The African oral tradition is supplanted by the Anglophone tradition, which records the histories of colonization and conflict between African tribes and whites in English. In J. M. Coetzee's *Elizabeth Costello*, the protagonist interprets:

The English novel is primarily written by and for English people. Russian novels are written by and for Russians. However, the African book was not created by Africans for Africans. African writers may write about Africa and African realities, but they constantly look over their shoulders as they write for international readers. "Whether they like it or not, they have taken on the role of interpreter, interpreting Africa to the world. (p 51)

According to Keith Booker, "the chapter of the African novel in English presents an introduction to the historical development of substantial concerns and patterns in the African novel" (p. 30, for example). As stated by Booker, Chinua Achebe is the founder of the modern African novel since his works represent a distinct rupture with Africa's colonial heritage. Achebe writes (as reported in Guthrie, 2011) that "I have indicated change from one state of affairs to its absolute antithesis" (p. 672).

Chinua Achebe's novels, particularly *Things Fall Apart*, *Arrow of God*, *No Longer at Ease*, *Anthills of the Savanna*, and *A Man of the People*, have been reviewed by several literary critics, to name a few. These reviews include academic project works, journals, and conference papers both from national and international journals. This study will review relevant essays on Achebe's narratives to present a new contribution to scholarship.

Achebe's novels have been evaluated by an extensive number of literary critics; these critiques have featured in academic project works, journals, and domestic and international conference papers from both publications. This research thesis will review relevant writings on Achebe's narratives in order to demonstrate that this work is a wholly original contribution to scholarship.

Many European nations engaged in conflict over a portion of Africa during the nineteenth century, including Portugal, France, Britain, and Germany. Africa was a continent rich in materials resources that these nations could exploit for their manufacturing sectors and international trade. Davidson suggested that during a summit in Berlin in 1884–1885, they decided to invade and divide Africa without engaging in combat (5). The term "partition of Africa," which refers to "dividing up" or "sharing out," originated with this agreement. Africans attempted to stop a Colonial conquest during that time, but they were unable to hold off the European powers because of their superior technological capabilities, particularly with regard to rifles and firearms. Collins wrote in *Problems in History* that by employing this method, the British were able to maintain positive connections between British officials and native administrators. Traditional African chiefs were given the independence and powers to run their local institutions (151). As a

result, native officers believed they were being guided rather than instructed by British officials in developing regional government. British indirect rule was seen as a compromise method of controlling nations. It was proved to avert turmoil in many African regions since a large number of indigenous felt free to run their companies under native norms and rulers.

When the British employed indirect rule to great effect, the French achieved success in their conquest of Africa through assimilation, a different strategy. Collins (Problem in the History 162) characterized assimilation as the imposition of direct control and centralization of authority over the colonies. Collins maintained that, in terms of culture, French assimilation was a technique of making non-European people civilized on the European model (Problem in History 166). French assimilation aimed to consolidate its power, in contrast to British indirect control that permitted locals to exercise self-government.

Making Frenchmen out of Africans would also have had the positive effect of permanently linking the overseas territory to the city" (Albertini & Wirz 362). People who acquired the French language and culture would be considered French citizens, with specific political privileges. They may also work as educators, clerks, or administrators. Nonetheless, very few Africans could continue that path; therefore, the vast majority of them were categorized as native Africans, giving up their privileges and opportunities.

African countries benefited and suffered as a result of these two tactics that dominated them for decades. In terms of gains, Africa had greater resources and education. With the task of 'civilizing' and 'modernizing' African countries, Europeans introduced new farming technology and built railroads to aid the transportation of their commodities and unify African territories. Africans mastered new farming practices and were able to export a vast amount of agricultural goods, leading to economic progress. Furthermore, missionaries established hospitals and introduced new medical treatments and pharmaceuticals to Africa to combat sickness. As a result, life expectancy improved and newborn mortality rates dropped.

The primary goal of African education was to prepare natives for administrative convenience, which necessitated the education of a literate African population. A lot of people consider such education an accomplishment and a source of status owing to the new prospects for employment. Christian missionaries were crucial in establishing schools and bringing Western ideas. Even though, the high-ranking position in the civil service was designated for Europeans (Davidson 29-30).

However, this chapter revisits classic questions about the theoretical link between literature and ethnography. It examines fundamental domains of literary fields, notable African literature and ethnographic texts.

Nevertheless, I'm not the only one who has considered ethnography, literature, and anthropology shares the relationship amongst them, across time. So, numerous reviewers tried and provided helpful feedback about this relationship. Moreover, the re-revision writing of ethnographic raised difficult issues between truth and fiction, distortion and projection. art and science. A lot of participants have discussed the limitations and goals of ethnographic and anthropological writers, as well as the text structuring methods, gender, and cultural biases.

Certain writers have investigated the use of the ethnographic novel to disseminate anthropological facts. While some provided guidance on how to incorporate information from a

culture under study into their ethnographic works. Others appear to have dissolved their boundaries entirely. For example, Dan Rose proposed "the dissolution of lines between literature, sociology, anthropology, critical theory, philosophy, cinematography, computer science, and so on" as well as "a polyphonic, heteroglossic, multigenre design that will substitute the old ethnography and anthropology." Finally, they explored at how social science language overlaps with literary creativity.

In an intriguing paragraph linking the author of novels with the ethnographer and the ethnographic book with ethnography, Fernea critiques that:

Certain ethnographic narratives are essential over traditional ethnography. The author is not required to avoid conflict, wrath, and might frequently turn out to be a player in the novel in a way that the writer is not, who has been previously careful to perceive cautiously and not overly engaged. Whether existential or textual, such engagement has been shown to degrade the scholastic worth and breach the objectivity of the code which is expected to be adhered to by the ethnographer. The correlative flexibility of novelists is what makes this art such a unique source of insight into different civilizations.

Ferne appears to corroborate the view that the novelist is a modern ethnographer, free to become fundamentally and textually absorbed in the reality he or she depicts. Such engagement was prohibited to the traditional ethnographer because it was seen to flout the canon of objectivity to which he or she was obligated to adhere. The latest form of ethnography, also known as the ethnographic novel, is thought to be a source of knowledge into other people's cultures. As a result, the modern ethnographic novelist should be free and daring in engaging in the drama of the novel he is creating. The novelist's perspective does not undermine the scholastic merit of his or her work.

Moreover, the works of James Clifford and Georges E. Marcus, especially *Writing Culture*, play a crucial role in connecting the lexicon of social science with literary creativity. In the writing of *Culture*, these authors explored the issues raised by cultural representation in writing and provided essential literary history, political anthropology, and philosophical materials to analyze ethnography and literature.

Consequently, ethnography claims to be currently experiencing significant political and epistemological turmoil, in which Western authors can no longer depict non-Western peoples with unquestioned authority, and the methods of cultural representation have become inherently uncertain and historically disputed.

Ernest Cassirer analyzes the function of language and fairytale in the evolution of human culture, the essence of magic, and the interplay between various religions and cultures. This helps us realize how society generates social meanings in cultural networks. I believe that every site built is the result of brains, art, and heredity. It is complicated and requires social interaction.

Historically, most cultural writers such as Homi K. Bhabha, Edward Said, Benedict Anderson, and many others wrote on racial conflicts and their implications for cultural concepts and relations that were vividly felt and spread during the period of colonialism. This had a significant impact on how different cultures were regarded and classified by those who utilized racial superiority arguments to marginalize people of different skin hues.

In the Location of Culture, Homi K. Bhabha argues that:

One important component of the colonial narrative is the use of the term 'secureness' in the discursive construction of separateness. The fixity as a marker of cultural difference in colonial speech is a paradoxical way of depiction; it indicates rigor and an eternal control, along with discord and recurrence.

According to Homi Bhabha, "the objective of colonial discourse is to interpret the colonized as a population of degraded forms on the basis of racial origin, in order to justify invasion and develop systems of administration and instruction."

In reality, colonial language abused power by portraying the subjects of colonization as socially subordinate. This used a portrayal strategy that is well established in Orientalism. He said that the Oriental was a notion created by the Occident in order to govern it; it resulted from cultural hegemony over who and what was Oriental. As he describes it:

Orientalism is inextricably linked to what Denis Hay refers to as the idea of Europe, a collective notion that defines us, "us" Europeans, in the face of all "those" who are non-Europeans; it could be argued that the essential feature of European culture is what exactly has made it hegemonic in Europe and outside Europe: the idea of a European identity superior to all peoples and cultures that are not European. Moreover, there is the primacy of European beliefs about the Orient, which reinforce European superiority over Eastern backwardness, outweighing the potential of a more autonomous or critical thinker having a different opinion.

Chinua Achebe's texts address more than just languages, myths, and cultural symbols. They also intend to critique colonialism centered around cultural and regional background, which was used to support invasion and establish the administration and educational structures, as contended by Homi Bhabha:

Such works respond to colonialism by creating a platform for Africans to speak their own tales while demystifying those who degrade them — a space for decision-making and identity. My thesis demonstrates how ethnography and literature are utilized to reposition them or themselves in time and space.

Criticism based on reader response has also been employed to highlight the reader's active response to a text. Response criticism from readers relies heavily on the works of Stuart Hall, Louise Rosenblatt, Wolfgang Iser, and so on. Nonetheless, to explore the universal basic frameworks in a work of literature, the linguistic unit in a work, and how the writer imparts information using any patterns lies on semiotics theories.

Famous thinkers in this field include Ferdinand de Saussure, Roman Jakobson, Claude Lévi-Strauss, Roland Barthes, Mikhail Bakhtin, Jurij Lotman, Antti Aarne, Jacques Ehrmann, Northrop Frye, and Bertrand Russell. They play significantly in comprehending the selected texts.

Hence, it is apparent from the proceedings literature that the key issues raised by this study remained unresolved. Nonetheless, the researcher's objectives in this study are to analyze cultural heritage since the sustaining points in the said texts have remained unanswered. Hence, the texts must be critically analyzed to provide answers to these questions.

Methodology

The study will adopt van Maanen's hermeneutic phenomenology, which is essentially a research and writing method of investigation, as well as Paul Ricoeur's. This will be critical for me since phenomenological comprehension is existential; it refers to perceptions of how phenomena are experienced. Hermeneutics is the interpretation of textualities that arise from a certain context (or experience), in which texts can be spoken or written and may include gestures and actions.

Ricoeur says that hermeneutics is a radical approach of meditating on the text itself in order to discover an evocative theory that can explain the worlds and experiences depicted in it. Ricoeur appears to view hermeneutics as a means to discover new ideas through textual interpretation. It is also, in my opinion, to be used to the analysis of literary forms and cultural events portrayed in Chinua Achebe's work *Things Fall Apart* and *Arrow of God*, as both works report on self and other experiences in diverse contexts.

Framework research plan

- The organization of the study will explore the research approach and its methodology. The thesis will be planned through the following parts:
- Introduction:
- Definition of cultural heritage
- A cross-examination of Igbo cultural heritage and Western culture to the religious and cultural dominance of the colonizers in the African environment.
- Cultural heritage in two different texts by the same Nigerian author with reference to African literature
- Status of Igbo cultural heritage in African literature
- Disappointment and subjugation of Igbo cultural heritage in selected texts
- Life and works of the author: "Chinua Achebe"
- About the lyrics: "Things fall apart and Arrow of God"
- Issues of cultural heritage will be a fundamental critical analysis of selected texts
- Similarities and differences of cultural heritage in selected texts
- The study will look at critical essays on literary theory, literary criticism, and cultural issues relevant to the study.

Methodology: The study will adopt van Maanen's hermeneutic phenomenology, which is essentially an exploratory and written research method, as well as Paul Ricoeur's in which data will be derived from books and journals.

Summary and conclusions

Preliminary list

Preliminary list of professional literature

- Achebe, Chinua. Things fall apart. New York: Anchor Books, 1958.
- Achebe, Chinua. Arrow of God. London: African Writers Series, 1964.
- Achebe, Chinua. It's not relaxed anymore. Nigeria: Heinemann, 1960.
- Achebe, Chinua, the sacrificial egg and other stories. Nigeria: Etida, 1962.
- Achebe, Chinua A man of the people. London: William Heinemann, 1966.
- ___ Chike and the river. New York: Anchor Books, 1966.
- ___ Take care, soul brother, and other songs. Nigeria: Nwankwo – Ifejika, 1971.
- ___ How the Leopard Got Its Claws (with John Iroaganachi). New York: Candlewick Press, 1972.
- ___ Girls at war. New York: Anchor Books, 1973.
- ___ Christmas in Biafra and other songs. Michigan: Anchor Books, 1973.
- ___ Still morning on the day of creation. London: Heinemann, 1975.
- ___ Drum. London: The Fourth Dimension, 1977.
- ___ Flute. London: Heinemann Kenya, (1988).
- ___ Don't Let Him Die: An Anthology in Memory of Christopher Okigbo (ed. with Dubem Okafor) (1978). California: Fourth Dimension Publishers, 1978.
- ___ Aka Weta: An Anthology of Igbo Poetry (co-editor). Virginia: Okike, 1982.
- ___ Trouble with Nigeria. Johannesburg: Heinemann Publishers, 1984.
- ___ African short stories. Johannesburg: Heinemann Publishers, 1984.
- ___ Savannah anthills. London: William Heinemann, 1987.
- ___ Hopes and obstacles. Great Britain: Heinemann, 1988.
- ___ "African Writer and the English Language", in Morning on the Day of Creation, p. 101 – 102.
- Debalina, Dutta. Carrying the Burden of Native Experience: A Stylistic Analysis of Chinua Achebe's Arrow of God. DOI: <https://doi.org/10.21659/rupkatha.v2n2.07>
- Leach, Josephine. Chinua Achebe's study "Things Fall Apart" in Mid-America Vol. 60, no. 8 (November 1971), p. 1052-1056 Published by: National Council of Teachers of English
- Mordaunt, Owen G. Conflict and its manifestations in Achebe's "Arrow of God" January 1989. Afrika Focus 5(3-4):153-165 DOI: [10.1163/2031356Ks-0050304004](https://doi.org/10.1163/2031356Ks-0050304004)

Paudial, Ganga. A Ram Exploration of Primitive Nigerian Culture and Cross-Cultural Conflict in Chinua Achebe's Things Fall Apart A Peer-Reviewed Open Access Journal ISSN: 2505-080k (Print) Volume 7 September 2022 Published Creative Democrat

Academy <https://doi.org/10.3126/avadharana.v7i1.49155>

Rashid, Aminur A.K.M. Rereading Chinua Achebe's Things Fall Apart: A Postcolonial Perspective August 2019 DOI: 10.31219/osf.io/8zh79

Sangeetha, M G. Dissecting Cultural Transition: A Deep Dive into Chinua Achebe's Things Fall Apart International Journal of Environment, Agriculture and Biotechnology Vol-8, Issue-5; Sep-Oct, 2023 Peer-reviewed International Journal Published by Infogain Publication: <https://ijeab.com/Journal> DOI: 10.22161/ijeab

UNIVERSITY OF BELGRADE - FACULTY OF PHILOLOGY

Doctoral academic studies

Application of the topic of the doctoral dissertation -
CANDIDATE BIOBIBLIOGRAPHY

Candidate data

Name and surname of the candidate:
UMAR ABUBAKAR SADIQ

File number:
21039

The working title of the topic of the doctoral dissertation

Chinua Achebe: A Critical Analysis of Cultural Heritage in novels *Things Fall Apart* and *Arrow of God*

Candidate biography

My name is Umar Abubakar Sadiq and I am from Nigeria. I was born in 1982. I am originally from the North Eastern part of Nigeria. I graduated from the University of Maiduguri and my Masters from the University of Nigeria, Nsukka. I had 13 years of teaching experience in primary, secondary and tertiary institutions before enrolling in doctoral studies. Moreover, I am married with children.

List of published scientific and professional works of candidates

- Beyond the logic of sexuality: An analysis of Zaynab Alkali's novel. Iroko Journal of Contemporary African Studies. Volume 13.

- In spite of Feminism: Gender Dynamics in the Novels of Zaynab Alkali. Ikenga International journal of the Institute of African Studies. Volume, 20

Образац 2.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ПРИЈАВА теме докторске дисертације

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) и презиме кандидата:

УМАР АБУБАКАР САДИК

Датум и место рођења (општина, град, држава):

31.3.1982. Azare, Bauchi, Нигерија

Кућна адреса кандидата:

Кликните да бисте почели унос текста.

Адреса кандидата на послу:

Кућни телефон кандидата:

Кликните да бисте почели унос текста.

E-mail адреса кандидата:

Мобилни телефон кандидата:

Кликните да бисте почели унос текста.

Телефон кандидата на послу:

Кликните да бисте почели унос текста.

ОСНОВНЕ СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио основне студије:

Faculty of Art Department of English Education University of Maiduguri Borno State Nigeria

Стечени академски назив кандидата по завршеним основним студијама:

Bachelor of Art in English Education

Година дипломирања:

2014.

МАСТЕР (или МАГИСТАРСКЕ) СТУДИЈЕ

Назив и седиште факултета на којем је кандидат завршио магистарске или мастер студије:

Faculty of Arts Department of English and Literary Studies University of Nigeria Nsukka

Тема магистарског или мастер рада:

Родни сукоб у Мртворођеном и Врлијем жени Заинаб Алкали

Стечени академски назив по завршеним магистарским или мастер студијама:

Master of Art in English Literature

Година одбране магистарског или мастер рада: 2019.

ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА

Пун наслов предложене теме докторске дисертације:

Чинуа Ачебе: Критичка анализа културног наслеђа у романима *Свет који нестаје* и *Божја стрела*

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације:

(обавезно се наводи једна од научних области за које је Факултет матичан – филолошке науке; библиотекаство; културолошке науке и комуникологија)

Филолошке науке

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације:

(листа ужих научних области налази се у чл. 12 Статута Факултета)

Англистика, африканистика.

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације:

(нпр. српски/енглески/руски језик, српска/енглеска/руска књижевност, фонологија, синтакса, анализа дискурса, обрада природних језика, версификација, наратологија, компаратистика итд.)

Модерна афричка књижевност.

Језик на ком ће дисертација бити писана и брањена:

(уколико се теза не пише на српском језику, кандидат предаје образац пријаве, образложење и биобиблиографију и на српском језику и у преводу на језик тезе)

Енглески језик

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Име и презиме ментора:

Зоран Пауновић

Звање:

Редовни професор

Факултет или институција:

Филолошки факултет Универзитета у Београду

Ужа област научноистраживачког рада:

Англистика

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације који га квалификују за менторство (најмање 5 радова):

1.	Paunović, Z. (2017) Prozor u dvorište (Eseji o angloameričkoj i srpskoj književnosti), Geopoetika, Beograd, Прозор у двориште (Есеји о англоамеричкој и српској књижевности), Геопоетика, Београд, 230 стр. М42
2.	Paunović, Z. (2019). The Unexpected Emerging of Luzitaniја. Literary Links of Matica srpska 2-3/2018: 223-225. М24
3.	Paunović, Z. (2019). The Unexpected Emerging of Luzitaniја. Literary Links of Matica srpska 2-3/2018: 223-225. М24
4.	Пауновић, З. (2020). Драгоцени плодови преводилачког рашчитавања. Зборник Матице српске за

	књижевност и језик 68(2): 736-738. M24
5.	Paunović, Z. (2020). Miloš Crnjanski and English Literature. Literary Links of Matica srpska 6-7/2020: 101-115. M24

Предложени ментор потписом потврђује да прихвата менторство на предложеној теми, а да је **број докторских дисертација** које су у процесу израде или одобрења на којима је тренутно ментор _____.

Датум прихватања менторства:
26.11.2024.

Потпис предложеног ментора

НАПОМЕНА КАНДИДАТА

Кликните да бисте почели унос текста.

Уз Пријаву кандидат прилаже:

1. попуњен образац **образложења** предлога теме докторске дисертације,
2. попуњен образац **биобиблиографије** кандидата,
ВАЖНА НАПОМЕНА: Сви кандидати који бране докторску дисертацију на Универзитету у Београду пре одбране морају имати један рад објављен или прихваћен за штампу у часопису са релевантне листе часописа у складу са прописима Универзитета у Београду.
3. пријаву докторске дисертације са образложењем и биобиблиографијом у електронском облику као Word документ (**CD**),
4. **потврду** да је стекао 120 ЕСПБ на ДАС,
5. оверену копију **дипломе о завршеним основним студијама**,
6. оверену копију **дипломе о завршеним мастер (или магистарским) студијама**,
7. **извод из матичне књиге рођених** са уписаним држављанством,
8. доказ о уплати **трошкова** пријављивања докторске дисертације.

Подносилац пријаве својим потписом потврђује да предложеној тему није пријављивао на другој високошколској установи у земљи или иностранству.

Име и презиме кандидата:

Умар Абубакар Садик

Број досијеа:

21039

Датум подношења пријаве:

26.11.2024.

Потпис кандидата

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

Пријава теме докторске дисертације –
ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Умар Абубакар Садик

Број досијеа:
21039

Радни наслов теме докторске дисертације

Чинуа Ачебе: Критичка анализа културног наслеђа у романима *Свет који нестаје* и *Божја стрела*

Научне области којима претежно припада тема докторске дисертације

Филолошке науке

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Англистика, африканистика

Области истраживања којима припада тема докторске дисертације

Модерна афричка књижевност

Предмет научног истраживања

Англофона књижевност Африке

Основне хипотезе од којих се полази у планираном истраживању

У одабраним делима на више начина долази до изражаја културни идентитет. Најзаступљенији елементи који се спајају у овој борби су културни идентитет, модернизам, традиција и постколонијализам. Чињеница да се истраживачи у одабраним текстовима нису бавили културним наслеђем ствара значајан академски вакуум који ова критичка студија жели да попуни.

Циљ истраживања и очекивани резултати

Циљеви ове студије су да се продискутују уметнички идеолошки појмови између два изабрана дела, да се сагледају теорије које ће подржати развој концепта у областима књижевности и етнографије, да се истражи значај ових дела у оквиру афричке књижевности, етнографије., а посебно за нигеријско начело, такође да открије репрезентацију спољашње реалности Игбо друштва. Такође, истражује како је Игбо друштво приказано у Ацхебеовим одабраним текстовима и бави се митовима о функцији у стварању и обликовању њиховог језика и културних идентитета. У одабраним радовима анализирати факторе који утичу на прихватање европских култура од стране Игбо народа. Да разјаснимо разлоге иза 'Краве' и 'Јама', који су суштински за Игбо друштво, и како они негују друштвена веровања, Такође, да покажу своја искуства и идеје које се могу универзално читати и епистемолошки супротстављати; и на крају, да дају научни и теоријски допринос суштинским питањима актуелне афричке књижевности.

Резултати ће показати свеобухватно разумевање уметничких и идеолошких погледа на два одабрана текста, наглашавајући њихове сличности и разлике. Штавише, студија ће пружити детаљно разумевање игбо друштва и културног наслеђа, нудећи нијансиране увиде у уметничке и идеолошке перцепције. Биће представљено и критичко испитивање митова, културне доминације и размене формирања идентитета. Стога ће ово истраживање дати значајан допринос областима модерне афричке књижевности и етнографије, пружајући нове перцепције игбо друштва и културе, истражујући сложеност културног идентитета и уметничког изражавања. Ови резултати ће бити вредни академске заједнице, научника, истраживача и студената заинтересованих за модерну афричку књижевност, етнографију и културолошке студије.

Теоријски оквир на који ће се истраживање ослањати

Теорија књижевности дефинише шта значи схватити књижевно дело. Слично је филозофији, која се бави основним питањима, а истовремено одржава основне структуре. Има жељу да разуме све што се може помислити; то подразумева стални скептицизам испреплетен са разним бригама у вези са основама знања и мишљења.

Такође, теорија књижевности поставља и друга значајна питања: Шта је читалац? Како се може читати? Како да стекнемо утисак да нешто опажамо? Какво је ваше искуство читања? Како можемо доћи у контакт са писаним материјалом? Међутим, слични проблеми се јављају у херменеутичким студијама, као што је херменеутика сумње, која се односи на потешкоће у тумачењу текста о чему ће касније бити речи.

Горе представљена питања су оно што би већина књижевних критичара назвала „теоријским приступима књижевности“. Оне се могу поделити у пет категорија, као што су текст оријентисан, ауторски оријентисан, оријентисан на читаоца, оријентисан на контекст и књижевна критика или евалуација. Ова подела подразумева да „књижевна интерпретација увек одражава одређену организациону, културну и историјску позадину; она имплицира да се бројни развоји у студијама књижевности рефлектују кроз наредне школе или паралелне школе, које се понекад такмиче једна са другом”.

Марио Кларер наводи да приступ оријентисан на текст наглашава унутрашње текстуалне одлике књижевних дела. Вантекстуални фактори који се односе на аутора (његова или њена биографија, друга дела), читалачку публику (раса, класа, пол, старост, образовање) или шири контекст (историјски, друштвени или политички услови) свесно су изузети из анализе „фокусира се на сам текст, у основи анализирајући његове званичне или структуралне карактеристике. Традиционална филологија, формалистичко-структуралистичке школе, посебно руски формализам, прашка школа структурализма, нова критика, семиотика и деконструкција имају за циљ да идентификују фундаменталне трендове у текстовима или одбацивање светлост о природи књижевности.

Ауторски оријентисан приступ је врста критике засноване на биографији. То значи да је књижевни материјал снажно повезан са биографијом аутора. Као што су датуми, детаљи и инциденти из ауторовог живота, супротстављени су књижевним аспектима из његових или њених списа. Циљ је да се идентификују карактеристике биографије аутора које се везују за писање. Марио Кларер тврди да ова стратегија:

Настоји да користи психолошка оправдања, што је изазвало психолошку књижевну критику, покрет који се повремено бави аутором, али генерално настоји да истакне широке психолошке карактеристике текста које нису увек релевантне за аутора. На пример, ликови у тексту се могу психолошки проценити код стварних људи.

Приступ оријентисан на читаоца, познат и као теорија одговора читаоца, „претпоставља да постоји онолико текстова колико и читалаца“. Међутим, Марио Кларер тврди: „Овај став сугерише да се нови појединачни 'текст' појављује са процесом читања сваке особе. Ови приступи претпостављају да текст усађује одређене стандарде читаоцу у свакој фази читања.“ Изгледи су или испуњени или су остали нејасни.

Након тога, реч „оријентисан на контекст“, алудира на разнолику групу школа и методологија које занемарују књижевне текстове као самостална, самостална уметничка дела, али покушавају да их сместе у шири контекст“. Ово се може односити, **на** „нови приступ историцизма“, који ослања на постструктурализам и нагласак деконструкције на штампани рад и дискурс, док истовремено додаје историјску димензију разматрању књижевних текстова.

Такође, постоји аутономни покрет ка новом историзму, познат као „културолошке студије“. Према Марију Клареру, овај књижевни покрет је анализирао различите облике људског

уметничког изражавања, као што су филмска графика, ТВ рекламе, дизајн, архитектура, музика и популарна култура, као део веће културне целине. Марио Кларер сматра да „иако је род увек у центру пажње у овој школи, овај покрет се може користити да се покаже како различити приступи у проучавању књижевности имају тенденцију да се преклапају.

Без обзира на то, Марио Кларер примећује да се књижевна критика „може односити на књижевну интерпретацију текстова као и на њихову процену“.

Штавише, може се поставити још једно питање. Како се теорија књижевности повезује са историјом? критика? Књижевна критика се увек бави дефиницијом књижевности. Многи изазови представљени у предмету књижевности, попут оних о којима се говори на претходним страницама, подједнако су релевантни и за књижевну критику. Као што је Стивен Хејл навео у једном од својих дела, са чиме се слажем:

Књижевна критика је издана друштвене делатности тумачења. Један читалац износи своје мисли о томе шта конкретно књижевно дело подразумева како би други могли да одговоре на то тумачење. Конкретан циљ критичара може бити да донесе вредносне судове о делу, пренесе своје тумачење дела или понуди другим читаоцима релевантне историјске или биографске податке. У већини случајева, примарни циљ критичара је да помогне читаоцу да боље схвати књижевно дело. Критичари углавном учествују у дискурсу или споровима са другим критичарима, ослањајући се на њихове перспективе да би створили сопствене аргументе. Нажалост, када критичари претпоставе да је њихова публика већ упозната са претходним критикама, аргумент би могао бити тежак за разумевање.

Оквирни опис материјала који ће се користити и метода за његову анализу

Прво поглавље

Увод

Нигеријски писац Чинуа Ачебе је својевремено описао своје одрастање у „јако мултиетничкој, вишејезичној, мултирелигијској, помало хаотичној колонијалној ситуацији “(Education 39). Нема бољег израза који описује Нигерију од касних 1800-их до данас. Ачебе је рођен 15. новембра у градићу Огиди у источној Нигерији. Огиди је један град од хиљаду провинција које чине домовину племена која говоре Игбо. Хиљаду градова који чине "Игболанд" не осећају потребу да се мешају у послове својих сународника Игбоса јер им је велико задовољство у својој аутономији. Било пре или после колонијализма, самоуправа је и даље извор поноса за многе културе и идеал. Тврдња клеветника Игболенда да су Игбо говорници „раздвојена нација “можда има корене у овој снази предака. Према Едуцатион (40), антрополози су их називали „апатриди “, док су их они који су задужени да их надгледају означили „аргументованим “. Најблаже речено, било је много сложености у турбулентним односима Игболенда са Британцима, једним од ових административних домаћина. Дакле, Ачебеове лингвистичке конструкције илуструју интеракцију између Игбо и британског света.

Утицај западне културе, посебно америчке културе, порастао је у глобалном друштву као резултат напретка у комуникацијској технологији који је довео до тога да свет постаје мањи. Ове културе, за које се чини да дају предност побољшању животног стандарда кроз

технолошки напредак, доминирају и преплављују различите народе. Безбројни појединци настоје да постигну финансијски успех док усвајају оно што се перципира као нове, префињене друштвене норме и вредности – остављајући иза себе сопствене културе и обичаје. Значај културе њихових предака се занемарује у корист савремене моде и иновативног начина живота. Људи у данашњем свету доживљавају кризу идентитета због различитих облика миграција, где се налазе у друштву које је углавном обликовано западним, америчким друштвеним нормама, чак и ако су често удаљени од сопствених почетака.

Реч “култура” има дугу и замршену историју коју је Рејмонд Вилијамс сажето описао у својој информативној референци на речник који се користи у друштвеним наукама. Данас се “култура” користи са два главна појма. У обичном дискурсу, то се обично односи на “високу културу”, као што су велике опере, оркестарске представе, ликовна уметност и друге екзотичне и скупе активности. Међутим, у контексту академске заједнице, “култура” се користи као широк појам за то како се понашамо. Позната дефиниција Едварда Б. Тејлора из 1871. године: „Култура или цивилизација, узета у њеном широком етнографском смислу, је она сложена целина која обухвата знање, веровање, уметност, морал, закон, обичаје и све друге способности и навике које је човек стекао као члан друштва.” Постоје две суштинске тачке: прво, „култура” покрива све аспекте веровања и понашања и, друго, подучава се кроз друштвену интеракцију, често несвесно. Наслеђе је главни извор идентитета појединца, енергија и заједништво. То је универзални процес који омогућава људима да одрже везе са нашом прошлошћу, успоставе наше сличности и разлике и пренесу нашој деци и другим младим људима оно за шта верујемо да је значајно и за шта верујемо да би требало да буде део будућности.

Дакле, културно наслеђе се може дефинисати као наслеђе физичких предмета (културних добара) и нематеријалних особина које група или култура наслеђује из прошлости. Културно наслеђе је појам који обезбеђује интеракцију између прошлости и будућности уз коришћење јединствених начина у садашњости. Ове групе или заједнице придају значај културном наслеђу, које чувају у садашњости и остављају у аманет за добробит будућих генерација. Објекти културног наслеђа су симболични. Они симболизују идентитете у смислу културе и природног окружења. Повезивање и традиционалне активности које окружују ове артефакте стварају осећај заједнице. Истовремено, избор објеката, споменика или природних станишта који ће се чувати диктира будућу путању за различите културне наративе и помирење прошлости и садашњости.

Да бисмо подвукли читаоцима вредност очувања сопствене културе и обичаја, неопходно је сагледати околности око усвајања нове културе од стране народа Игбо у филмовима „*Ствари се распадају*” и „*Божја стрела*”, као и штету културног наслеђа коју доживљавају постколонијални субјекти у изабраним текстовима.

Аспекти који се истражују појасниће унутрашњу ерозију културе.

Чинуа Ачебе је приказао племе Игбо из Нигерије у „*Ствари се распадају*”, описујући њихов начин живота пре и током европског освајања. Пре колонизације, Игбо цивилизација је била једноставна. Чврсте родбинске везе унутар клана заснивале су се на веровању људи у моћ богова и духова предака, а пољопривреда је била главни извор прихода. Традиционални начин живота народа Игбо постепено је трансформисан од стране европске културе током прве фазе европске колонизације, заједно са наметањем нових друштвених норми и идеала. „Божја стрела” Чинуа Ачебеа задире у замршеност губљења културног идентитета у оквиру колонијализма и културног империјализма. Прича се усредсређује на живот Езеулуа, главног

свештеника бога Улуа, а смештена је у град Игбо Умуаро, у источном делу Нигерије. Књига наглашава колико је британска колонизација била штетна за обичаје и културу староседелаца. Културна деградација је резултат наметања западних вредности, веровања и пракси, који слабе аутохтони начин живота.

Ове две књиге су одабране за ову студију због њихове јаке корелације у погледу фактора који утичу и утицаја колонизације на оштећење културног идентитета код постколонијалних субјеката. „*Ствари се распадају*” илуструје начине на које су Игбо народи изгубили своје културно наслеђе, док „*Божја стрела*” наглашава негативне ефекте британске колонизације на обичаје и културу Игбоа. Постоји сукоб између традиционалних веровања и нове вере још од доласка хришћанства. Езеулу демонстрира сукоб између спољашњих утицаја и културног наслеђа покушавајући да успостави равнотежу између својих верских дужности и окружења које се мења. Оконкво, централни протагониста у „*Ствари се распадају*”, био је дубоко усидрен и заглавио се у сопственој култури и традицији, на крају је извршио самоубиство да би сачувао своје достојанство и самопоштовање, као и своју везу са традиционалним системима свог друштва. Такође, у „*Божја стрела*”, Езеулов унутрашњи сукоб и евентуални пад истичу последице губитка културног идентитета. Његова неспособност да се прилагоди променљивим околностима је пример опадања традиционалне Игбо културе.

Штавише, однос између специфичних фактора који одређују ефекте колонизације описани су у ова два рада, а који имају утицај на Игбо друштво у смислу западне културе. Дакле, пре доласка колонијалних господара, живот Игбоа је био једноставнији, као што је приказано у „*Ствари се распадају*”. Људи су живели од пољопривреде, а живот им је обогатила вера у натприродно. Са доласком Европљана, друштвене структуре и друге ствари су биле под утицајем, прогресивно су се трансформисале, а можда су чак и измењене до непрепознатљивости.

Ачебеова „*Божја стрела*” „дубље се бави природом и квалитетом живота у селу Игбоа, као и ефектима колонијалне моћи на то постојање. Приказује сцену двадесет година касније. Када се чини да су колонијалне силе које раде против традиције Игбоа успоставиле Умарао као жаришну тачку догађаја. Протагониста романа је Езеулу, врховни свештеник има бројне обавезе и одговорности унутар клана. Листови бундеве су се појавили док су се мушкарци приближавали. Езеулу је приморан да очисти шест села пошто није успео да упозори свог сина Одучеа да је стављање свете змије у кутију неприкладно.

Дакле, Езуле нема осећај припадности, Игбо људи који живе у данашњем друштву којим доминира Запад могу се осећати заробљеним у средини, у помешаном друштву где људи нису у стању да дефинишу чијој култури или позадини припадају. Њихова позиција је нерешена; људи се суочавају и улазе у свет губитка.

Ова студија ће почети са препознавањем и анализом критичних изазова у афричким земљама, као што су културно наслеђе и модернизација, посебно за заједницу Игбо у Нигерији. Читање форме коју је аутор Чинуа Ачебе користио да прошири ову чињеницу је услов за дефинисање мојих основних идеја. Ствари се распадају и Стрела Божија имају чврста елоквентна истакнутост и замршен систем културних конотација, која одржава перспективу критичке релевантности.

Штавише, тражићу суптилне интерпретације у текстовима како бих даље контекстуализовао њихове намераване теме, као и спекулације у вези са формирањем

нигеријских идентитета (Игбо). Аутор разматра границе објективности и непристрасности у прикупљању података о његовој земљи, као и ограничења научне технике у истраживању. Са своје стране, он комбинује и предлаже антропологију и књижевност као могуће аналитичке инструменте.

Ачебе такође користи необичне језичке методе не само да употпуни свој рад, већ и да га учини релевантнијим за обавезе које је успоставио за проучавање и репрезентацију културе. Ауторови одабрани концепти обликују оквир његових текстова, ојачани наративима и језицима који се протежу преко традиционалних документарних перспектива. Ови текстови, по мом мишљењу, истичу чињенице заједница којима служе, а које се одликују својом језичком разноврсношћу.

Отуда, у циљу проучавања ових романа, видећу могућност проширења концептуалне анализе на етнографију, књижевност и наратив, што верујем да може да унапреди нигеријску етнографију, као и Африку уопште. Такође, моја студија ће се бавити критичком анализом одабраних текстова и испитати културно наслеђе и друштвене стереотипе друштва Игбо у Нигерији које је приказао аутор.

Дакле, у току проучавања ових романа, истражићу могућност проширења концептуалне анализе на етнографију, књижевност и наратив, што верујем да може да унапреди нигеријску етнографију, као и Африку уопште. Такође, моја студија ће се бавити критичком анализом одабраних текстова и испитати културно наслеђе и друштвене стереотипе друштва Игбо у Нигерији које је приказао аутор.

Ачебеове књиге су, верујем, књижевне етнографије које су такође морално, политички и друштвено значајне, што их чини интелектуално погодним за академски рад. Дакле, желео бих да истакнем важност сагледавања изабраних дела са различитих логичких и критичких становишта.

Ова техника ће ми помоћи да препознам и логичке и интуитивне истине приказане које су имплицирани у списима. На пример, поставља се питање западне цивилизације у Африци, које је латентно у одабраним текстовима. Ачебе показује како је ово променило друштвене, физичке и културне структуре на афричком континенту, што је подстакло истраживање афричког света у трансформацији.

Према неким академицима, савремена етнографија, позната и као антропологија, посматра феноменолошка истраживања као створени друштвени текст. Дакле, покушава да открије скривене потребе, као што су употреба гласа, структуре и моћи.

У раду се наглашава значај нове антропологије у премошћивању јаза између друштвених и хуманистичких наука у циљу критичког проучавања књижевности и етнографије као облика друштвено ангажоване текстуалности. Узимајући у обзир ово гледиште, желео бих да припишем непогрешиву релевантност афричким делима за које су неки друштвени теоретичари раније сматрали да су теоријски ирелевантни.

Сходно томе, актуелна дисертација користи корелационе, наративне и аналитичке методе проучавања. Проналажење значења и разумевања путем фикције. Проучава и тумачи књижевну критику од класичних до модерних теоретичара. Метода ће се састојати од академске студије и критичке анализе изабраних текстова.

Изјава о проблему

Научници и критичари су испитивали Ачебеова дела, али нико се није фокусирао на критичку анализу културног наслеђа у делу Чинуа Ачебеа „Ствари се распадају” и „Божја стрела”. Аутор је у својим делима изразио забринутост због невоље свог народа након доласка европских освајача у Африку. Оба текста имају мушке ликове који имају важне улоге. Протагонисти се боре да сачувају и заштите културу својих предака усред колонијалних и других препрека. Дакле, у одабраним делима културни идентитет је видљив на више начина. Најчешћи елементи који се спајају у овој борби су културни идентитет, модернизам, традиција и постколонијализам. Чињеница да се истраживачи у одабраним текстовима нису бавили културним наслеђем ствара значајан академски вакуум који ова критичка студија жели да запечати.

Значај студије

Проучавање критичке студије критичке анализе „Ствари се распадају и “Стрела Божија” Чинуа Ачебеа веома је важно јер ће донети довољно информација о уметничкој идеологији текстова и теоријском доприносу суштинским питањима у актуелној афричкој књижевности која ће се бавити колонијалном моћи на културном идентитету Игбо друштву у Нигерији; такође ће послужити као подаци за будућа академска истраживања у књижевности и друштвеним наукама, чиме ће допринети постојећој стипендији.

Друго поглавље

Преглед сродне литературе

Западноафричка англофонска традиција има виталну улогу у историји афричке књижевности. Афричка усмена традиција је замењена англофонском традицијом, која бележи историје колонизације и сукоба између афричких племена и белаца на енглеском. У Елизабет Костело Ј. М. Цоетзеа, протагониста тумачи:

Енглески роман су првенствено писали Енглези за Енглезе. Руске романе пишу Руси за Русе. Међутим, афричку књигу нису створили Африканци за Африканце. Афрички писци можда пишу о Африци и афричкој стварности, али стално гледају преко рамена док пишу за међународне читаоце. „Свиђало се то њима или не, они су преузели улогу тумача, тумачећи Африку свету. (стр. 51)

Према Киту Букеру, „поглавље афричког романа на енглеском представља увод у историјски развој суштинских брига и образаца у афричком роману” (стр. 30, на пример). Како наводи Букер, Чинуа Ачебе је оснивач модерног афричког романа јер његова дела представљају изразит раскид са афричким колонијалним наслеђем. Ачебе пише (као што је објављено у Guthrie, 2011) „назначио сам промену из једног стања ствари у његову апсолутну антитезу “(стр. 672).

Романе Чинуа Ачебеа, посебно *Ствари се распадају*, *Божја стрела*, *Више није лако*, *Мравињаца саване* и *Човек из народа*, рецензирало је неколико књижевних критичара. Ови прегледи укључују радове на академским пројектима, часописе и радове са конференција из домаћих и међународних часописа. Ова студија ће прегледати релевантне есеје о Ачебеовим наративима како би представила нови допринос учености.

Ачебеове романе оценио је велики број књижевних критичара; ове критике су представљене у академским пројектним радовима, часописима и домаћим и међународним конференцијама из обе публикације. Ова истраживачка теза ће прегледати релевантне списе о Ачебеовим наративима како би се показало да је ово дело потпуно оригиналан допринос учености.

Многе европске нације су се сукобиле око дела Африке током деветнаестог века, укључујући Португал, Француску, Британију и Немачку. Африка је била континент богат материјалним ресурсима које су ове нације могле да искористе за своје производне секторе и међународну трговину. Дејвидсон је предложио да су током самита у Берлину 1884–1885 одлучили да нападну и поделе Африку без упуштања у борбу (5). Израз „подела Африке“, који се односи на „поделу“ или „дељење“, настао је овим споразумом. Африканци су у то време покушали да зауставе колонијално освајање, али нису били у стању да задрже европске силе због својих супериорних технолошких способности, посебно у погледу пушака и ватреног оружја. Колинс је написао у Проблемима у историји да су применом овог метода Британци могли да одрже позитивне везе између британских званичника и домаћих администратора. Традиционални афрички поглавари добили су независност и овлашћења да воде своје локалне институције (151). Као резултат тога, домаћи официри су веровали да су били вођени, а не инструкцији од стране британских званичника у развоју регионалне владе. Британска индиректна владавина сматрана је компромисним методом контроле нација. Показало се да је то спречило превирања у многим афричким регионима јер се велики број домородаца осећао слободним да води своје компаније под домаћим нормама и владарима.

Када су Британци применили индиректну власт са великим ефектом, Французи су постигли успех у освајању Африке кроз асимилацију, другачију стратегију. Колинс (Проблем у историји 162) је асимилацију окарактерисао као наметање директне контроле и централизацију власти над колонијама. Колинс је тврдио да је, у смислу културе, француска асимилација техника којом се неевропски народ чини цивилизованим по европском моделу (Проблем у историји 166). Француска асимилација је имала за циљ да консолидује своју моћ, за разлику од британске индиректне контроле која је дозвољавала локалним становницима да врше самоуправу.

Прављење Француза од Африканаца такође би имало позитиван ефекат трајног повезивања прекоморске територије са градом" (Албертини & Вирз 362). Људи који су стекли француски језик и културу сматрали би се француским држављанима, са одређеним политичким привилегијама. такође раде као просветни радници, службеници или администратори. Ипак, врло мали број Африканаца је могао да настави тим путем, стога је велика већина њих категорисана као аутохтони Африканци, одричући се својих привилегија и могућности.

Афричке земље су имале користи и патиле од ове две тактике које су деценијама доминирале њима. Што се тиче добити, Африка је имала веће ресурсе и образовање. Са задатком да „цивилизују“ и „модернизују“ афричке земље, Европљани су увели нову пољопривредну технологију и изградили железничке пруге како би помогли транспорт својих роба и ујединили афричке територије. Африканци су савладали нове пољопривредне праксе и могли су да извезу огромну количину пољопривредних добара, што је довело до економског напретка. Штавише, мисионари су основали болнице и увели нове медицинске третмане и

фармацеутске производе у Африку за борбу против болести. Као резултат тога, очекивани животни век се продужио, а стопа смртности новорођенчади опала.

Примарни циљ афричког образовања био је да се староседеоци припреме за административне погодности, што је захтевало образовање писменог афричког становништва. Многи људи такво образовање сматрају постигнућем и извором статуса због нових могућности за запошљавање. Хришћански мисионари су били пресудни у оснивању школа и доношењу западних идеја, иако су високи положаји у државној служби били предвиђени за Европљане (Дејвидсон 29-30).

Међутим, ово поглавље поново разматра класична питања о теоријској вези између књижевности и етнографије. Она истражује основне домене књижевних области, значајне афричке књижевности и етнографски текстове.

Ипак, нисам једини који је сматрао да етнографија, књижевност и антропологија деле однос међу њима, кроз време. Дакле, бројни рецензенти су покушали и дали корисне повратне информације о овој вези. Штавише, поновна ревизија етнографског писања покренула је тешка питања између истине и фикције, изобличења и пројекције, уметности и науке. Многи учесници су дискутовали о ограничењима и циљевима етнографских и антрополошких писаца, као и о методама структурирања текста, роду и културним предрасудама.

Одређени писци су истраживали употребу етнографског романа за ширење антрополошких чињеница. Док су неки давали смернице о томе како да у своје етнографске радове уграде информације из културе која се проучава. Чини се да су други потпуно уклонили своје границе. На пример, Ден Роуз је предложио „раскид линија између књижевности, социологије, антропологије, критичке теорије, филозофије, кинематографије, информатике и тако даље “, као и „полифони, хетероглосични, мултижанровски дизајн који ће заменити стару етнографију и антропологија “. Коначно, погледали су како се језик друштвених наука преклапа са књижевним стваралаштвом.

У интригантном пасусу који повезује аутора романа са етнографом, а етнографску књигу са етнографијом, Фернеа критикује следеће:

Одређени етнографски наративи су битни у односу на традиционалну етнографију. Од аутора се не тражи да избегава сукобе, гнев, а често се може испоставити да је играч у роману на начин на који то није писац, који је претходно пазио да га сагледава опрезно и не превише ангажовано. Било да је егзистенцијално или текстуално, показало се да такво ангажовање деградира схоластичку вредност и нарушава објективност кодекса којег се очекује да ће се придржавати етнограф. Корелативна флексибилност романописаца је оно што ову уметност чини тако јединственим извором увида у различите цивилизације.

Чини се да Фернеа потврђује гледиште да је романописац савремени етнограф, слободан да се фундаментално и текстуално апсорбује у стварност коју он или она приказује. Традиционалном етнографу такво ангажовање је било забрањено јер се сматрало да нарушава канон објективности којег је био дужан да се придржава. Сматра се да је најновији облик етнографије, познат и као етнографски роман, извор знања о културама других људи. Као

результат тога, савремени етнографски романописац треба да буде слободан и храбар у упуштању у драму романа који ствара. Перспектива романописца не подрива схоластичку заслугу његовог или њеног дела.

Штавише, радови Џејмса Клифорда и Џорџа Е. Маркуса, посебно Култура писања, играју пресудну улогу у повезивању лексикона друштвених наука са књижевним стваралаштвом. У писању Културе, ови аутори су истраживали питања која поставља културно представљање у писању и пружили су суштинску књижевну историју, политичку антропологију и филозофски материјал за анализу етнографије и књижевности.

Сходно томе, етнографија тврди да тренутно доживљава значајна политичка и епистемолошка превирања, у којима западни аутори више не могу да приказују незападне народе са неупитним ауторитетом, а методе културног представљања постале су инхерентно неизвесне и историјски спорне.

Ернест Касирер анализира функцију језика и бајке у еволуцији људске културе, суштину магије и међуигре између различитих религија и култура. Ово нам помаже да схватимо како друштво генерише друштвена значења у културним мрежама. Верујем да је сваки направљен сајт резултат мозга, уметности и наслеђа. То је компликовано и захтева друштвену интеракцију.

Историјски гледано, већина културних писаца као што су Хоми К. Бхабха, Едвард Саид, Бенедикт Андерсон и многи други писали су о расним сукобима и њиховим импликацијама на културне концепте и односе који су се живо осећали и ширили током периода колонијализма. Ово је имало значајан утицај на то како су различите културе посматрале и класификовали они који су користили аргументе расне супериорности да маргинализују људе различитих нијанси коже.

У Смештању културе, Хоми К. Баба тврди да:

Једна важна компонента колонијалног наратива је употреба термина 'сигурност' у дискурзивној конструкцији одвојености. Фиксност као маркер културолошке разлике у колонијалном говору је парадоксалан начин приказивања; указује на строгост и вечну контролу, заједно са неслогом и понављањем.

Према Хоми Баба, „циљ колонијалног дискурса је да тумачи колонизоване као популацију деградираних облика на основу расног порекла, како би се оправдала инвазија и развили системи администрације и инструкција “.

У стварности, колонијални језик је злоупотребио моћ приказујући субјекте колонизације као друштвено подређене. Ово је користило стратегију приказивања која је добро успостављена у оријентализму. Рекао је да је оријентал појам који је створио Окцидент да би њиме управљао; произашла је из културне хегемоније над тим ко је и шта је оријентално. Како он то описује:

Оријентализам је нераскидиво повезан са оним што Денис Хеј назива идејом Европе, колективним појмом који дефинише нас, „нас “Европљане, у односу на све оне “који су не-Европљани; могло би се тврдити да је суштинска карактеристика европске

културе оно што ју је управо учинило хегемонијом у Европи и ван Европе: идеја о европском идентитету супериорном у односу на све народе и културе који нису европски. Штавише, постоји примат европских веровања о Оријенту, која јачају европску супериорност над источном заосталашћу, надмашујући потенцијал аутономнијег или критичнијег мислиоца који има другачије мишљење.

Текстови Чинуа Ачебеа не говоре само о језицима, митовима и културним симболима. Они такође намеравају да критикују колонијализам усредсређен на културну и регионалну позадину, који је коришћен за подршку инвазији и успостављање администрације и образовних структура, како тврди Хоми Баба.

Таква дела реагују на колонијализам стварањем платформе за Африканце да причају своје приче док демистификују оне који их деградирају – простор за доношење одлука и идентитет. Моја теза показује како се етнографија и књижевност користе да би себе или себе репозиционирали у времену и простору.

Критика заснована на одговору читалаца је такође коришћена да се истакне читаочев активан одговор на текст. Критика одговора читалаца се у великој мери ослања на радове Стјуарта Хола, Луиз Розенблат, Волфганга Изера итд. Без обзира на то, истраживање универзалних основних оквира у књижевном делу, језичке јединице у делу и начина на који писац преноси информације користећи било које обрасце лежи на семиотичким теоријама.

Познати мислиоци у овој области су Фердинанд де Сосир, Роман Јакобсон, Клод Леви-Строс, Ролан Барт, Михаил Бахтин, Јуриј Лотман, Анти Арне, Жак Ерман, Нортроп Фрај и Бертран Расел. Они значајно играју у разумевању одабраних текстова.

Стога је из литературе о зборницима видљиво да су кључна питања покренута овом студијом остала нерешена. Ипак, циљеви истраживача у овој студији су да анализирају културну баштину јер су ослонци у наведеним текстовима остали без одговора. Дакле, текстови морају бити критички анализирани да би се дали одговори на ова питања.

Методологија

Студија ће усвојити ван Мааненову херменеутичку феноменологију, која је у суштини истраживачки и списатељски метод истраживања, као и Пола Рикоера. Ово ће за мене бити критично јер је феноменолошко разумевање егзистенцијално; односи се на перцепције о томе како се феномени доживљавају. Херменеутика је тумачење текстуалности које произилазе из одређеног контекста (или искуства), у којем се текстови могу изговорити или писати и могу укључивати гестове и радње.

Рикер каже да је херменеутика радикалан приступ медитације о самом тексту како би се открила смислена теорија која може објаснити и дефинисати светове или искуства приказана у њему. Чини се да Рикер посматра херменеутику као средство за откривање нових значења кроз текстуалну интерпретацију. По мом мишљењу, може се користити и за анализу књижевних форми и културних догађаја приказаних у делу Чинуа Ачебеа “Свет који нестаје” и „Божја стрела”, пошто оба дела извештавају о себи и другим искуствима у различитим контекстима.

Оквирни план истраживања

- Организација студије ће истражити истраживачки приступ и његову методологију. Теза ће бити планирана кроз следеће делове:

- Увод:

- Дефиниција културног наслеђа

- Унакрсно испитивање Игбо културног наслеђа и западне културе до верске и културне доминације колонизатора у афричком окружењу.

- Културно наслеђе у два различита текста истог нигеријског аутора са освртом на афричку књижевност

- Статус игбо културног наслеђа у афричкој књижевности

- Разочарење и потчињавање игбо културног наслеђа у одабраним текстовима

- Живот и дела аутора: “Чинуа Ачебе”

- О текстовима: „Свет који нестаје и Стрела Божија”

- Питања културног наслеђа биће темељна критичка анализа одабраних текстова

- Сличности и разлике културног наслеђа у одабраним текстовима

- Студија ће посматрати критичке есеје о теорији књижевности, књижевној критици и питањима везаним за културу која су релевантна за студију.

Методологија: Студија ће усвојити ван Мааненову херменеутичку феноменологију, која је у суштини истраживачки и писани метод истраживања, као и Пола Рикоера у којој ће подаци бити изведени из књига и часописа.

Резиме и закључци

Прелиминарна листа

Прелиминарни списак стручне литературе

- Achebe, Chinua. Things fall apart. New York: Anchor Books, 1958.
- Achebe, Chinua. Arrow of God. London: African Writers Series, 1964.
- Achebe, Chinua. It's not relaxed anymore. Nigeria: Heinemann, 1960.
- Achebe, Chinua, the sacrificial egg and other stories. Nigeria: Etida, 1962.
- Achebe, Chinua A man of the people. London: William Heinemann, 1966.
- _ _ _ Chike and the river. New York: Anchor Books, 1966.

- ___ Take care, soul brother, and other songs. Nigeria: Nwankwo – Ifejika, 1971.
- ___ How the Leopard Got Its Claws (with John Iroaganachi). New York: Candlewick Press, 1972.
- ___ Girls at war. New York: Anchor Books, 1973.
- ___ Christmas in Biafra and other songs. Michigan: Anchor Books, 1973.
- ___ Still morning on the day of creation. London: Heinemann, 1975.
- ___ Drum. London: The Fourth Dimension, 1977.
- ___ Flute. London: Heinemann Kenya, (1988).
- ___ Don't Let Him Die: An Anthology in Memory of Christopher Okigbo (ed. with Dubem Okafor) (1978). California: Fourth Dimension Publishers, 1978.
- ___ Aka Weta: An Anthology of Igbo Poetry (co-editor). Virginia: Okike, 1982.
- ___ Trouble with Nigeria. Johannesburg: Heinemann Publishers, 1984.
- ___ African short stories. Johannesburg: Heinemann Publishers, 1984.
- ___ Savannah anthills. London: William Heinemann, 1987.
- ___ Hopes and obstacles. Great Britain: Heinemann, 1988.
- ___ "African Writer and the English Language", in Morning on the Day of Creation, p. 101 – 102.
- Debalina, Dutta. Carrying the Burden of Native Experience: A Stylistic Analysis of Chinua Achebe's Arrow of God. DOI: <https://dk.comcome.org/10.21659/rupkatha.v2n2.07>
- Leach, Josephine. Chinua Achebe's study "Things Fall Apart" in Mid-America Vol. 60, no. 8 (November 1971), p. 1052-1056 Published by: National Council of Teachers of English
- Mordaunt, Owen G. Conflict and its manifestations in Achebe's "Arrow of God" January 1989. Afrika Focus 5(3-4):153-165 DOI: 10.1163/2031356Ks-0050304004
- Paudial, Ganga. A Ram Exploration of Primitive Nigerian Culture and Cross-Cultural Conflict in Chinua Achebe's Things Fall Apart A Peer-Reviewed Open Access Journal ISSN: 2505-080k (Print) Volume 7 September 2022 Published Creative Democrat
- Academy <https://doi.org/10.3126/avadharana.v7i1.49155>
- Rashid, Aminur A.K.M. Rereading Chinua Achebe's Things Fall Apart: A Postcolonial Perspective August 2019 DOI: 10.31219/osf.io/8zh79
- Sangeetha, M G. Dissecting Cultural Transition: A Deep Dive into Chinua Achebe's Things Fall Apart International Journal of Environment, Agriculture and Biotechnology Vol-8, Issue-5; Sep-Oct, 2023 Peer-reviewed International Journal Published by Infogain Publication: <https://ijeab.com/Journal> DOI: 10.22161/ijeab

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

Пријава теме докторске дисертације –
БИОБИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
УМАР АБУБАКАР САДИК

Број досијеа:
21039

Радни наслов теме докторске дисертације

Чинуа Ачебе: Критичка анализа културног наслеђа у романима *Свет који нестаје* и *Божја стрела*

Биографија кандидата

Моје име је Умар Абубакар Садик и ја сам из Нигерије. Рођен сам 1982. Пореклом сам из североисточног дела Нигерије. Дипломирао сам на Универзитету Маидугури и магистрирао на Универзитету Нигерије, Нсукка. Имао сам 13 година искуства у настави у основним, средњим и терцијарним институцијама пре уписа на докторске студије. Штавише, ожењен сам са децом.

Списак објављених научних и стручних радова кандидата

- Изван логике сексуалности: анализа романа Заинаб Алкали. Ироко часопис за савремене афричке студије. свеска 13.
- Упркос феминизму: Родна динамика у романима Заинаб Алкали. Икенга међународни часопис Института за афричке студије. свеска, 20

Деловодни број:

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО: 16-10-2025

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2451/1		

КАТЕДРА ЗА АНГЛИСТИКУ

ПРЕДЛОГ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације

Подаци о кандидату

Име и презиме кандидата:
Msr Umar Abubakar Sadiq

Број досијеа:
2021/30039

Радни наслов теме докторске дисертације

Chinua Achebe: A Critical Analysis of Cultural Heritage in novels *Things Fall Apart* and *Arrow of God*

Чинуа Ачебе: Критичка анализа културног наслеђа у романима Свет који нестаје и Божја стрела

Уже научне области којима припада тема докторске дисертације

Англистика, африканистика

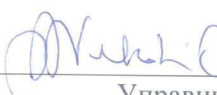
Предлог ментора докторске дисертације

др Зоран Пауновић, редовни професор

1) Катедра за англистику је **САГЛАСНА** са предложеном темом докторске дисертације и предлогом ментора и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

2) Катедра за _____ је **САГЛАСНА** са предложеном темом докторске дисертације уз промену предложеног ментора, за шта је кандидат дао сагласност која се налази у прилогу, и предлаже Већу докторских академских студија Филолошког факултета да усвоји наведени састав Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости предлога теме докторске дисертације.

3) Катедра је закључила да предложена тема **не припада ужој научној области** која се изучава на Катедри и Пријаву теме на разматрање упућује Катедри за _____, која у року од 30 дана треба Већу докторских академских студија Филолошког факултета, преко Архиве, да упути предлог састава Комисије за одбрану теме и оцену научне заснованости теме докторске дисертације.

Управник Катедре

ПРЕДЛОГ МЕНТОРА И ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

МЕНТОР	
Име и презиме:	Зоран Пауновић
Звање:	Редовни професор
Факултет или институција:	Филолошки факултет Универзитета у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Англистика
Ако предложени ментор није на листи ментора Филолошког факултета, испуњеност услова за ментора потврђује се приложеном табелом из акредитације (<i>m_tabela</i>) . Квалификације за менторство предложене теме се потврђују радовима из области којој припада предложена тема дисертације (најмање 5 радова).	
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
Предложени ментор својим потписом потврђује да прихвата менторство предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања менторства:	Потпис предложеног ментора [*]

^{*} Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

Obrazac za predlog komisje za odbranu teme doktoranda Umara Abubakara Sadiq 2021/30039

zoran paunovic <zdpaunovic@gmail.com>

Wed, Oct 15, 2025 at 9:13 PM

To: Nikola Stanojević <nikolast77@gmail.com>

Cc: Sergej Macura <gargantua_xp@yahoo.com>, Tijana Parezanović <tijana.parezanovic@alfa.edu.rs>, Aleksandra Vukotic <anjamalic@gmail.com>

Dragi svi,

Hvala vam na saglasnosti. Prilažem i ja svoju saglasnost.

Srdačno,

Zoran Paunović

[Quoted text hidden]

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ И 1. ЧЛАН

Име и презиме:	Сергеј Мацура
Звање:	Доцент
Факултет или институција:	Филолошки факултет Универзитета у Београду
Ужа област научноистраживачког рада:	Англистика, америчка књижевност
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (<i>d_tabela</i>) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.	
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства: 15. октобра 2025. г.	Потпис предложеног члана Комисије ^{2*} Сергеј Мацура

^{2*}Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

Komisija za Umara

Sergej Macura <gargantua_xp@yahoo.com>
To: Nikola Stanojević <nikolast77@gmail.com>

Wed, Oct 15, 2025 at 3:56 PM

Dragi Nikola,

Šaljem ti fajl, pa možeš staviti u neki dosije da stoji za buduće potrebe.

Pozdrav,

Sergej

Prilog 2- Komisija za odbranu teme SM UMAR ABUBAKAR SADIQ.docx

36K

ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме:

Александра Вукотић

Звање:

Доцент

Факултет или институција:

Филолошки факултет Универзитета у Београду

Ужа област
научноистраживачког рада:

Англистика, америчка књижевност

Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се **приложеном табелом из акредитације (d_tabela)** или **библиографијом** из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију.

1.

2.

3.

4.

5.

Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.

Датум прихватања чланства:

Потпис предложеног члана Комисије^{3*}

Obrazac za predlog komisije za odbranu teme doktoranda Umara Abubakara Sadiq 2021/30039

Aleksandra Vukotic <anjamalic@gmail.com>

Wed, Oct 15, 2025 at 2:22 PM

To: Nikola Stanojević <nikolast77@gmail.com>

Cc: Paunović <zdpaunovic@gmail.com>, Sergej Macura <gargantua_xp@yahoo.com>, Tijana Parezanović <tijana.parezanovic@alfa.edu.rs>

Dragi svi,

Dajem svoju saglasnost za učešće u predloženoj Komisiji.

Srdačno,

Aleksandra Vukotić

On Wed, 15 Oct 2025 at 12:01, Nikola Stanojević <nikolast77@gmail.com> wrote:

Poštovani profesori,

Molim vas da mi mejlom dostavite popunjeni obrazac iz priloga i saglasnost za učešće u Komisiji putem mejla.

Srdačan pozdrav,

Nikola Stanojević

ЧЛАН КОМИСИЈЕ	
Име и презиме:	Тијана Парезановић
Звање:	Редовни професор
Факултет или институција:	Факултет за стране језике, Алфа БК Универзитет
Ужа област научноистраживачког рада:	Англистика (англофоне књижевности и културе)
Ако предложени члан Комисије није на листи наставника на докторским студијама Филолошког факултета, квалификације за члана Комисије потврђују се приложеном табелом из акредитације (<i>d_tabela</i>) или библиографијом из које се види да испуњава услове за држање наставе на ДАС према Стандардима за акредитацију. 1. Parezanović, Tijana. "Deterritorializing Narrative Strategies of New Literatures in English: Andriana Ierodiconou's <i>The Women's Coffee Shop</i>." <i>Primerjalna književnost</i>, vol 47, no. 3, 2024, pp. 121-139, https://doi.org/10.3986/pkn.v47.i3.07. M23 2. Tijana V. Parezanović, Maja M. Ćuk. „Aspects of a Minor Literature in Katherine Mansfield's New Zealand Stories.“ <i>Analī Filološkog fakulteta</i> (ISSN 0522-8468), vol. XXXVI(1), 2024, str. 249-266, https://doi.org/10.18485/analiff.2024.36.1.16. M24 3. Tijana Parezanović. "Liminally Anglophone Wor(l)ds: M.G. Sanchez's Gibraltarian Stories." <i>Belgrade English Language and Literature Studies</i>, vol. 16, 2024, pp. 367–382, https://doi.org/10.18485/bells.2024.16.19. M51 4. Maja Ćuk, Tijana V. Parezanović. „Will the Heart 'Go Last' in the Future? Alienating Spaces in Margaret Atwood's Dystopian Fiction.“ <i>Godišnjak Filozofskog fakulteta u Novom Sadu</i>, vol. XLIX, br. 1, 2024, str. 155-170, doi: 10.19090/gff.v49i1.2526. M51 5. Tijana Parezanović, Melina Nikolić. „Otherness and Sharing: Space, Emotions, and Discourse in Elizabeth von Arnim's <i>The Enchanted April</i>“. <i>Belgrade English Language & Literature Studies</i> (1821-3138), vol. XV, 2023, pp. 175-196, https://doi.org/10.18485/bells.2023.15.9. M51	
Предложени члан Комисије својим потписом потврђује да прихвата чланство у Комисији за одбрану и оцену научне заснованости предложене теме докторске дисертације и да влада језиком којим ће предложена теза бити написана.	
Датум прихватања чланства:	Потпис предложеног члана Комисије ^{4*}
15.10.2025.	

⁴ Сагласност се може дати у слободној форми и у електронском облику.

Obrazac za predlog komisije za odbranu teme doktoranda Umara Abubakara Sadiq 2021/30039

Tijana Parezanović <tijana.parezanovic@alfa.edu.rs>

Wed, Oct 15, 2025 at 3:23 PM

To: Aleksandra Vukotic <anjamalic@gmail.com>

Cc: Nikola Stanojević <nikolast77@gmail.com>, Paunović <zdpaunovic@gmail.com>, Sergej Macura <gargantua_xp@yahoo.com>

Dragi svi,
i ja dajem saglasnost za učešće u komisiji. Popunjeni obrazac šaljem uskoro.
Lep pozdrav!

dr Tijana Parezanović, red. prof.
v.d. dekana Fakulteta za strane jezike
tijana.parezanovic@alfa.edu.rs
Prof. Tijana Parezanović,
acting dean of the Faculty of Foreign Languages

Alfa BK Univerzitet
Fakultet za strane jezike
Bulevar maršala Tolbuhina 8, 11070 Novi Beograd
www.alfa.edu.rs

[Quoted text hidden]

На основу чланова 46 и 76 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, чланова 33 и 35 Закона о високом образовању и члана 2 Правилника о Већу докторских студија Филолошког факултета, Веће докторских студија Филолошког факултета на IX редовној (електронској) седници одржаној од 21. до 23. октобра 2025. године, донело је

О Д Л У К У

I

Даје се сагласност на пријаву теме, предлог чланова комисије, као и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације коју је поднео мср Умар Абубакар Садик, бр. досијеа 2021/30039.

II

Одлуку о сагласности на пријаву теме, предлог чланова комисије и предлог ментора за одбрану теме и оцену научне заснованости докторске дисертације доставити Наставно-научном већу Филолошког факултета на усвајање.

Председник Већа докторских студија
Филолошког факултета

Проф. др Веран Станојевић

Доставити:

- Наставно-научном већу,
- Председнику Већа докторских студија,
- Центру за докторске студије,
- Архиви.